

॥ १५ ॥ १६ ॥ पूर्वदेवोत्पत्तिर्दानवः तस्य चरितं बिंदुसरसियज्ञकरणादि ॥ १७ ॥ आश्वस्यस्वस्थचित्तो भूत्वा प्रचक्रमे आरब्धवान् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ किष्कुर्हस्तः सर्वतश्चतुर्दिक्षु ॥ २१ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ अर्थ्यं अर्थादनपेतं तथ्यं सत्यं लघुस्वल्पाक्षरं युक्तं युक्तिमत् अतएवानुत्तरं पू

ततः कृष्णश्च पार्थश्च धर्मराजे युधिष्ठिरे ॥ सर्वमेतत्समावेद्य दर्शयामास तुर्मयं ॥ १५ ॥ तस्मै युधिष्ठिरः पूजां यथार्हमकरोत्तदा ॥ स तु तां प्रतिजग्राह मयः सत्कृत्य भारत ॥ १६ ॥ स पूर्वदेवचरितं तदा तत्र विशांपते ॥ कथयामास दैतेयः पांडुपुत्रेण भारत ॥ १७ ॥ सकालं कंचिदाश्वस्य विश्वकर्मा विचिंत्य तु ॥ सभां प्रचक्रमे कर्तुं पांडवानां महात्मनां ॥ १८ ॥ अभिप्रायेण पार्थानां कृष्णस्य च महात्मनः ॥ पुण्येऽहनि महातेजाः कृतकौतुकमंगलः ॥ १९ ॥ तर्पयित्वा द्विजश्रेष्ठान्पायसेन सहस्रशः ॥ धनं बहुविधं दत्त्वा तेभ्य एव च वीर्यवान् ॥ २० ॥ सर्वतु गुणसंपन्नां दिव्यरूपां मनोरमां ॥ दशकिष्कुसहस्रां तां मापयामास सर्वतः ॥ २१ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि सभाक्रियापर्वणि सभास्थाननिर्णये प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ उषित्वा खांडवप्रस्थे सुखवासं जनार्दनः ॥ पार्थैः प्रीतिसमायुक्तैः पूजनार्होऽभिपूजितः ॥ १ ॥ गमनाय मतिं चक्रे पितुर्दर्शनलालसः ॥ धर्मराजमथामंत्र्यपृथांच पृथुलोचनः ॥ २ ॥ ववंदे चरणौ मूर्ध्ना जगद्वंद्यः पितृष्वसुः ॥ स तयामूर्ध्न्युपाघ्रातः परिष्वक्तश्च केशवः ॥ ३ ॥ ददर्शानंतरं कृष्णो भगिनीं स्वां महायशाः ॥ तामुपेत्य हृषीकेशः प्रीत्या बाष्पसमन्वितः ॥ ४ ॥ अर्थ्यं तथ्यं हितं वाक्यं लघुयुक्तमनुत्तरं ॥ उवाच भगवान्भद्रांसुभद्रां भद्रभाषिणीं ॥ ५ ॥ तया स्वजनगामीनि श्रावितो वचनानि सः ॥ संपूजितश्चाप्यसकृत् शिरसा चाभिवादितः ॥ ६ ॥ तामनुज्ञाय वार्ष्णेयः प्रतिनंद्य च भामिनीं ॥ ददर्शानंतरं कृष्णां धौम्यं चापि जनार्दनः ॥ ७ ॥

वपक्षवदप्रत्याख्येयं तथ्यं पथ्यं हितं वाक्यं गुरुस्वल्पाक्षरं मृदु इति पाठे पथ्यं सन्मार्गादनपेतं गुरुबद्धर्थं ॥ ५ ॥ स्वजनगामीनि मात्रादिषु स्वबांधवेषु कुशलसंदेशरूपाणि ॥ ६ ॥ भामिनीं दीप्तिमतीं भाविनीमिति पाठे सद्भावयुक्तां ॥ ७ ॥